

nister har omtalt, men som jeg tilstaar, jeg ikke tiltror mig Sagkundskab nok til at skjønne over. Forsaavidt han anser det for nødvendigt, vil Thinget vist gjerne søie ham i at modtage de ikke betydelige Ændringer, han iøvrigt bebudede. Jeg skal altsaa anbefale Lovforslaget paa det Varmeste til at fremmes og haaber, at man kan lade det gaa uden Udvalg, afventende de Ændringsforslag, som den høitærede Minister har erklæret at ville stille.

Judenrigsministeren (Ingerslev):

Jeg skal ikke, da jeg tror, at det høie Thing gjerne maaste vilde gaa over til andre Forretninger, opholde det ret længe; det behøves jo heller ikke efter de saaldne Udtalelser. Jeg tillod mig nogenlunde udførlig at dvæle, jeg vil ikke sige ved hver eneste Bestemmelse i Forslaget, men dog ved Hovedbestemmelserne, og jeg tør dog vist sige, at det, jeg sagde, for en Del var faktiskke Dplysninger, jeg gav, og ikke udelukkende Kritik. Jeg kritiserede enkelte Bestemmelser, men jeg maa tillade mig at accentuere, at jeg tillige udtalte, at der ikke var saa store Differentser paa denne Lov, at jeg ikke, endda blot ved nogle saa Ændringer, vilde være i Stand til at foreslaa Thinget at bringe den i en acceptabel Form. Derom kan der nu være forskjellige Meninger. Den ærede sidste Taler (Bloug) har allerede nævnt, at det er et gammelt Emne her, og at de fleste — ikke alle — Bestemmelser have været til Forhandling her tidligere, og at Thinget har taget sit Standpunkt til dem. Det ærede 1ste Medlem for 8de Kredts (Breinholt) skal jeg gjøre opmærksom paa, at Bestemmelsen — jeg nævner det i dansk Bægt — om, at Breve indtil en Bægt af et halvt Pund kunne forsendes under et Frimærke, staar i den nugældende Postlov. Jeg vilde, da der ogsaa i Folkethinget har løst sig Stemmer mod denne Bestemmelse, udtale, at jeg vilde overordentlig meget beklage, om man vilde lytte dertil; thi det er noget af det Bedste, vi her til Lands have i Postloven, det er Noget, man misunder os i de store Stater, som ikke ere gaaede ind paa denne ganske simple Ting, at man kan forsende indtil et halvt Pund, for at nævne det i gammel Bægt, under et Frimærke. I finantiel Henseende er det ogsaa uden videre Betydning, og derfor vovede man at gjøre det — man har jo en Overstigt over Tallet paa de større Forsendelser — og det er jo en ganske simpel Ting at forsende paa den Maade i Stedet for at skulle gaa til Pakkeposten. Jeg vilde altsaa meget beklage, om man vilde være ved denne Bestemmelse,

og jeg tror heller ikke, man vilde kunne sætte Noget igjennem i den Retning, jeg maatte i hvert Fald gjøre den Modstand berimod, jeg var i Stand til; thi det vilde være et eminent Tilbagestrid fra det Nuværende. — Med Hensyn til Portoen for Brevkort kan jeg henholde mig til den sidste ærede Taler (Bloug). Forholdet til Norge er blevet noget abnormt. Jeg frygter ikke en Indtægtsformindsættelse ved Brevkortene; jeg tror nemlig, det ligger i Sagens Natur, at som Folk engang ere og tænke her til Lands, ville de ikke lade ret mange Breve gaa i Form af Brevkort. Jeg tror paa den anden Side nok, at Brevkortenes Antal ville forøges, fordi det er en nem Forsendelse, at flere ville faae Die for det ved ligegyldige Sager, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at Erfaringer andetsteds fra, jensest fra Norge, gaa i Retning af, at Brevkortene ved Medtættelsen have forøget sig ganske overordentlig, uden at Brevene have lidt nogen Nedgang, saa den Bestemmelse har jeg suldt ud sluttet mig til og har kun paastjønnet, at man har sat 5 Øre i Stedet for 4, idet jeg erkjender, at der ikke er nogen videre Nedgang, thi i Lovforslaget findes jo de nugældende Portosatser omtrent helt igjennem. Nedgangen i det, som Landstinget har vedtaget tidligere, der som sagt var noget usystematisk, tror jeg nok, man kan vente at se dækket. Noget stor Betænkelighed har jeg iøvrigt ikke ved Lovforslaget; hvorledes det høie Thing vil behandle det, skal jeg selvfølgelig ganske henstille til det. Jeg vil være i Stand til at foreslaa nogle Ændringer, ganske vist ikke af indgribende Betydning, men dog nogle, jeg vil vedblivende foreslaa den, som det ærede Medlem fra 11te Kredts (Th. Nielsen) frabad sig. Det er det, der blev smidt ind under 3die Behandling i det andet Thing i § 6. Hvor stor Nedgangen herved er, kan jeg ikke sige, men det er et Spørgsmaal, som man ikke kan rejse paa dette Tidspunkt. Jeg anslaaer den til Noget som 100,000 Kr. Jeg tror ikke, det gaar an at tage det, men jeg skal dog bringe det under nærmere Overveelse. Det ærede Medlems Udtalelser kan jeg forresten mer eller mindre være enig i, men jeg skal ikke dvæle videre ved dem. Tallene ere rigtige og de ere jo ogsaa væsentlig tagne fra Motiverne til Lovforslaget og de officielle Dplysninger. Det ærede Medlem erkjendte ligesom ogsaa et andet æret Medlem erkjendte, at de store Udgifter til Landpostvæsenet af 1,100,000 Kr. tydede paa det uhyre Fremstrid, der var sket for Landet. Det er Noget, vi have lært andet Steds fra, nemlig fra Tyskland, men vil man se næiere efter, hvorledes For-